Uitspraak Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening nr. 2023-0018

(mr. drs. W.J.J. Los, voorzitter, prof. mr. D. Busch, mr. H.P. de Kanter, J.C.H. Kars AAG CERA, mr. E.E. van Tuyll van Serooskerken-Röell, leden en mr. H.C. Dobbelaar-ten Cate, secretaris)

Beroepschrift ontvangen op	5 november 2022
Ingediend door	de consument
Tegen	De Bos Makelaardij o.g. B.V., gevestigd te Zutphen, hierna te noemen de tussenpersoon
Datum uitspraak	17 april 2023
Aard uitspraak	bindend advies
Uitkomst	beroep ongegrond

Samenvatting

De tussenpersoon trad enkel op als tussenpersoon bij het afsluiten van de beleggingsverzekering. Niet de tussenpersoon, maar de verzekeraar was de contractuele wederpartij van de consument bij de beleggingsverzekering. De tussenpersoon heeft zijn precontractuele zorgplicht niet geschonden. De Commissie van Beroep bevestigt de uitspraak van de Geschillencommissie.

1. De procedure in beroep

1.1 Bij een op 5 november 2022 gedateerd beroepschrift heeft de consument bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening (hierna: de Commissie van Beroep) beroep ingesteld tegen een uitspraak van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (hierna: de Geschillencommissie) van 30 september 2022 (dossiernummer [nummer], gepubliceerd onder nummer 2022-0825).

1.2 De tussenpersoon heeft een op 22 december 2022 gedateerd verweerschrift ingediend.

1.3 De mondelinge behandeling van dit beroep heeft plaatsgehad op 30 januari 2023. De consument is daar verschenen. Namens de tussenpersoon was [naam] aanwezig, bijgestaan door mr. N. van Baren - Elderman, advocaat te Rotterdam. De consument heeft een pleitnota overgelegd. Partijen hebben hun standpunt toegelicht en vragen van de Commissie van Beroep beantwoord.

2. De procedure bij de Geschillencommissie

Voor het verloop van de procedure bij de Geschillencommissie verwijst de Commissie van Beroep naar de uitspraak van de Geschillencommissie van 30 september 2022.

3. De feiten

3.1 De Commissie van Beroep gaat uit van de volgende feiten, die enerzijds zijn gesteld en anderzijds niet zijn betwist.

3.2 De consument was in 1995 als ambtenaar werkzaam bij de gemeente [plaats 1]. Destijds was het salaris van ambtenaren (mede) afhankelijk van het aantal inwoners van de desbetreffende gemeente. Voor met name kleine gemeenten was dat aanleiding om aan hun ambtenaren hypothecaire leningen te verstrekken tegen gunstige voorwaarden (met name: een lage rente). Deze gemeenten sloten ter financiering hiervan veelal leningen af bij de Bank Nederlandse Gemeenten (BNG). De desbetreffende gemeente leende de aldus aangetrokken gelden vervolgens uit aan haar ambtenaren in de vorm van hypothecaire leningen, zonder dat zij daarbij een commerciële opslag in rekening bracht. Ook de Gemeente [plaats 1] hanteerde deze constructie.

3.3 Vanaf het eind van de jaren tachtig van de vorige eeuw heeft de tussenpersoon met verschillende gemeenten die hypothecaire leningen verstrekten aan hun ambtenaren, afspraken gemaakt omtrent het afsluiten van een beleggingsproduct, met de opbrengst waarvan de verstrekte hypothecaire lening (deels) kon worden afgelost.

3.4 Tegen deze achtergrond en op advies van de tussenpersoon heeft de consument met ingang van 1 september 1995 een beleggingsverzekering afgesloten onder de naam Dynamisch Investerings Plan (hierna: de beleggingsverzekering). De consument had voordien al een hypothecaire annuïteitenlening afgesloten met de gemeente [plaats 1], maar hij heeft die lening tegelijkertijd met het afsluiten van de beleggingsverzekering omgezet naar een (deels) aflossingsvrije hypothecaire lening met (andermaal) de gemeente [plaats 1]. In dit verband zijn de rechten van de consument uit hoofde van de beleggingsverzekering aan de gemeente [plaats 1] verpand.

3.5 In of omstreeks 2000 is de hypothecaire lening bij de gemeente [plaats 1] afgelost. Tegelijkertijd heeft de consument een nieuwe, hogere hypothecaire lening afgesloten met de gemeente [plaats 2] (waar de consument inmiddels als ambtenaar werkzaam was) in verband met de bouw van zijn nieuwe woning. De verpanding van de rechten uit de beleggingsverzekering ten behoeve van de gemeente [plaats 1] is toen beëindigd en vervangen door een verpanding ten behoeve van de gemeente [plaats 2].

3.6 Aanvankelijk verzekerde de beleggingsverzekering het volgende:
- een uitkering bij leven op de einddatum gelijk aan de waarde van de opgebouwde participaties Holland Obligatie Fonds maar met een minimum van NLG 128.778,00 (€ 58.436,91);
- een uitkering bij overlijden voor de einddatum van NLG 175.000,00 (€ 79.411,54).

3.7 Op 1 september 2003 is de verzekering op verzoek van de consument gewijzigd. Vanaf die datum werd de inleg niet meer geïnvesteerd in het Holland Obligatie Fonds, maar in het Holland Fund. Daarmee werd de minimum uitkering van de participaties Holland Obligatie Fondsuitkering bij leven op de einddatum verlaagd van € 58.436,91 (NLG 128.778,00) naar € 17.651,00 aan het eind van de looptijd van de verzekering.

3.8 De consument heeft de beleggingsverzekering per 4 november 2019 afgekocht.

4. De klacht en de uitspraak van de Geschillencommissie

4.1 De consument heeft erover geklaagd dat de tussenpersoon zijn precontractuele zorgplicht heeft geschonden, kort gezegd omdat hij de consument (1) onvoldoende heeft geïnformeerd over de kosten en de risico's van de beleggingsverzekering, en (2) onjuiste beleggingsrendementen heeft voorgespiegeld. De consument heeft er ook over geklaagd dat de tussenpersoon tijdens de looptijd van de beleggingsverzekering zijn zorgplicht heeft geschonden. De consument heeft van de tussenpersoon de schade gevorderd die hij door diens schending van de (precontractuele en contractuele) zorgplicht heeft geleden. De consument heeft aanvankelijk gevorderd dat de tussenpersoon hem een schadevergoeding betaalt van € 38.380,00. Bij repliek heeft hij de vordering verhoogd naar € 57.077,00. Subsidiair heeft de consument € 19.063,00 gevorderd, en meer subsidiair € 17.966,00.

4.2 De Geschillencommissie heeft de vordering tot schadevergoeding van de consument afgewezen met als redengeving, kort gezegd, dat de tussenpersoon (1) slechts optrad als tussenpersoon (en dus niet de contractuele wederpartij van de consument werd bij de beleggingsverzekering), en (2) noch zijn precontractuele zorgplicht, noch zijn zorgplicht tijdens de looptijd van de verzekering heeft geschonden.

5. De beoordeling van het beroep

Inleiding

5.1 De consument is het niet eens met de uitspraak van de Geschillencommissie. Volgens de consument moet zijn vordering tot schadevergoeding alsnog toegewezen worden.

Behandelbaarheid beroep

5.2 De consument heeft zijn schade primair begroot op € 57.077,00 (zie nr. 4.1, hierboven). Het financieel belang van de vordering waarover de Geschillencommissie had te beslissen was dus minstens € 25.000,00. De uitspraak van de Geschillencommissie is bindend en het beroep is ingesteld binnen zes weken na de dag van de uitspraak van de Geschillencommissie. De Commissie van Beroep kan het beroep dus behandelen. Dit volgt uit regels 7.1 en 18.1 van het reglement van de Commissie van Beroep (hierna: het reglement). In dit geval is het voor de behandelbaarheid van het beroep dus niet nodig dat de voorzitter van de Commissie van Beroep voor het instellen daarvan toestemming geeft conform regel 7.3 van het reglement. De Commissie van Beroep wijst er in dit verband nog op dat de regeling met betrekking tot de kosten voorzien in regels 7.7 en 7.8 van het reglement slechts geldt als er in het belang van de financiële dienstverlener toestemming is gegeven voor het instellen van beroep en deze het beroep instelt.

De rol van de tussenpersoon

Inleiding

5.3 De consument is het niet eens met het oordeel van de Geschillencommissie dat het voor hem duidelijk moet zijn geweest dat de tussenpersoon slechts als tussenpersoon optrad (zie nr. 3.6 van de uitspraak van de Geschillencommissie). Volgens de consument trad de tussenpersoon op als zijn contractuele wederpartij bij de beleggingsverzekering. In ieder geval heeft de tussenpersoon die indruk gewekt bij de consument. De tussenpersoon heeft hiertegen verweer gevoerd en is van mening dat duidelijk was dat de tussenpersoon slechts als tussenpersoon optrad.

Juridisch kader

5.4 De Commissie van Beroep stelt voorop dat het voor het antwoord op de vraag of iemand jegens een ander bij het sluiten van een overeenkomst als wederpartij van die ander is opgetreden, afhangt van hetgeen hij en die ander daaromtrent jegens elkaar hebben verklaard en over en weer uit elkaars verklaringen en gedragingen hebben afgeleid en mochten afleiden. Zie HR 29 oktober 2021, ECLI:NL:2021:1615.

Conclusie

5.5 Gelet op voornoemde maatstaf en gelet op hetgeen partijen over en weer hebben gesteld, moet naar het oordeel van de Commissie van Beroep worden aangenomen dat het voor de consument redelijkerwijs duidelijk moet zijn geweest dat de tussenpersoon slechts als tussenpersoon optrad en dus niet de contractuele wederpartij van de consument werd bij beleggingsverzekering. Niet de tussenpersoon, maar de verzekeraar[1] was dus de contractuele wederpartij van de consument bij de beleggingsverzekering. Dit oordeel laat zich als volgt onderbouwen (nrs. 5.6 t/m 5.19).

Offerte

5.6 In de offerte ter zake van de beleggingsverzekering die de consument bij de indiening van zijn klacht bij de Geschillencommissie heeft overgelegd als Bijlage 2, staat dat "[d]eze opgave geschiedt onder voorbehoud van finale goedkeuring door de Zwolsche Algemeene Levensverzekering N.V. [= de verzekeraar, CvB]." De tussenpersoon heeft gesteld dat hieruit volgt dat niet de tussenpersoon, maar de verzekeraar de beleggingsverzekering als contractuele wederpartij zou aangaan. De Commissie van Beroep begrijpt de stelling van de tussenpersoon aldus, dat de verzekeraar de offerte zoals die was opgemaakt door de tussenpersoon, nog wel moest goedkeuren, omdat immers niet de tussenpersoon, maar de verzekeraar de contractuele wederpartij zou worden bij de beleggingsverzekering, en de verzekeraar er dus alle belang bij had om een voorbehoud van finale goedkeuring te maken.

[1] Aanvankelijk de Zwolsche Algemeene Levensverzekering N.V., later Allianz Nederland Levensverzekering N.V.

5.7 De consument heeft deze stelling betwist. Volgens de consument suggereert het voorbehoud van finale goedkeuring door de verzekeraar juist dat de tussenpersoon (en niet de verzekeraar) de contractuele wederpartij van de consument was geworden bij de beleggingsverzekering. Het voorbehoud van goedkeuring door de verzekeraar is volgens de consument namelijk begrijpelijk, omdat de verzekeraar (volgens de consument weliswaar niet de contractuele wederpartij bij de beleggingsverzekering was, maar) wel het beheer van de onderliggende beleggingsportefeuille voor zijn rekening zou nemen.

5.8 Naar het oordeel van de Commissie van Beroep kon en moest de consument uit het voorbehoud van finale goedkeuring door de verzekeraar redelijkerwijs afleiden dat niet de tussenpersoon, maar de verzekeraar de contractuele wederpartij bij de beleggingsverzekering zou worden. Daarbij speelt een rol dat het destijds in de markt weliswaar gebruikelijk was dat verzekeraars beleggingsverzekeringen aanboden via tussenpersonen, maar zij wel steeds zelf contractuele wederpartij werden bij de beleggingsverzekering met de verzekeringnemer (hier: de consument). In dit verband passeert de Commissie van Beroep de opmerking van de consument, inhoudende dat hij zich afvraagt of "in die tijd sommige verzekeringsmaatschappijen ook al niet rechtstreeks zaken deden met consumenten (Centraal Beheer?)", omdat deze opmerking onvoldoende concreet is onderbouwd. Voorts duidt ook de naam van de tussenpersoon er niet op dat deze zelf als verzekeringsmaatschappij optrad en had van de consument mogen worden verwacht dat indien hierover bij hem twijfel was ontstaan hij bij de tussenpersoon navraag had gedaan.

Algemene voorwaarden

5.9 De consument heeft in zijn beroepschrift en tijdens de mondelinge behandeling bij de Commissie van Beroep gesteld dat hij de algemene voorwaarden die van toepassing waren op de beleggingsverzekering niet heeft ontvangen. Bij de indiening van zijn klacht bij de Geschillencommissie heeft de consument gesteld dat de algemene voorwaarden pas jaren later aan hem zijn verstrekt, te weten nadat hij daartoe een verzoek had gedaan per e-mail van 14 oktober 2013. De Commissie van Beroep constateert dat deze e-mail geen onderdeel uitmaakt van het procesdossier.

5.10 De tussenpersoon heeft in beroep de stelling van de consument dat hij de algemene voorwaarden niet heeft ontvangen, betwist door te stellen dat de verzekeraar standaard een kopie van de polis en de algemene voorwaarden toezond aan zowel de ingeschakelde tussenpersoon (hier: de tussenpersoon) als de verzekeringnemer (hier: de consument).

5.11 Gelet op (1) de voornoemde gemotiveerde betwisting door de tussenpersoon, (2) het feit dat de consument de algemene voorwaarden zelf heeft overgelegd als Bijlage 4 bij de indiening van zijn klacht bij de Geschillencommissie, en (3) het feit dat de consument zijn stelling dat hij de algemene voorwaarden op 14 oktober 2013 zou hebben opgevraagd niet met een bewijsstuk heeft gestaafd, gaat de Commissie van Beroep er van uit dat de consument de algemene voorwaarden tijdig heeft ontvangen en er dus ook tijdig kennis van heeft kunnen nemen.

5.12 Uit de algemene voorwaarden blijkt ondubbelzinnig dat de verzekeraar de wederpartij was bij de beleggingsverzekering. De tussenpersoon wordt in deze algemene voorwaarden nergens genoemd, zodat van enige verwarring over de identiteit van de wederpartij bij de beleggingsverzekering redelijkerwijs geen sprake kon zijn. De Commissie van Beroep is dan ook van oordeel dat de consument uit de algemene voorwaarden redelijkerwijs kon en moest afleiden dat niet de tussenpersoon, maar de verzekeraar zijn contractuele wederpartij was bij de beleggingsverzekering.

E-mail d.d. 31 juli 2011

5.13 In de e-mail van 31 juli 2011 van de consument aan de tussenpersoon staat "[v]ia uw kantoor heb ik een Din Hypotheek polis [= de beleggingsverzekering, CvB] bij Allianz [= de verzekeraar, CvB] afgesloten." Deze e-mail heeft de tussenpersoon bij de Geschillencommissie overgelegd als Productie 14 bij haar verweerschrift. De tussenpersoon stelt dat uit deze e-mail blijkt dat de consument er zelf kennelijk ook van uitging dat niet de tussenpersoon, maar de verzekeraar zijn contractuele wederpartij was bij de beleggingsverzekering.

5.14 De consument heeft deze stelling betwist met de enkele opmerkingen dat het opvallend is dat de tussenpersoon "dit basale mailcontact noemenswaardig vindt". Dit neemt naar het oordeel van de Commissie van Beroep echter niet weg dat ook deze e-mail erop wijst dat de consument zich heeft gerealiseerd dat niet de tussenpersoon maar de verzekeraar zijn contractspartij was.

Productomschrijving

5.15 In de productomschrijving die de consument bij de Geschillencommissie heeft overgelegd, staat te lezen dat de tussenpersoon "[…] geen enkele binding [heeft] met welke verzekeraar dan ook. Derhalve zal een ONAFHANKELIJK advies gewaarborgd zijn en kunt u zelf bepalen waar wij de verzekering voor u onderbrengen." In het beroep heeft de tussenpersoon gesteld dat hieruit blijkt dat hij ter zake van de beleggingsverzekering enkel als tussenpersoon optrad en niet als de contractuele wederpartij van de consument.

5.16 In het beroep heeft de consument hier tegen ingebracht dat (1) hij ten tijde van het afsluiten van de beleggingsverzekering geen productomschrijving had ontvangen, en (2) de productomschrijving die hij heeft overgelegd als bijlage in een later stadium heeft opgevraagd bij de gemeente Leeuwarden (rechtsopvolger van de gemeente Boarnsterhim). De consument heeft in dit verband gesteld dat de overgelegde productomschrijving geen aanwijzing vormt voor de stelling dat de tussenpersoon enkel als tussenpersoon optrad, omdat de tussenpersoon mogelijk pas in latere jaren als tussenpersoon is gaan optreden bij de afsluiting van beleggingsverzekeringen.

5.17 Dit betoog verwerpt de Commissie van Beroep. Gelet op de overgelegde product-omschrijving ligt het veeleer voor de hand dat de tussenpersoon ook in relatie tot de consument bij het afsluiten van de beleggingsverzekering enkel als tussenpersoon optrad. Daarbij speelt een rol dat, zoals gezegd, het destijds in de markt weliswaar gebruikelijk was dat verzekeraars beleggingsverzekeringen aanboden via

tussenpersonen, maar wel steeds zelf contractuele wederpartij werden bij de beleggingsverzekering met de verzekeringnemer (hier: de consument).

Gemeente-Leven Hypotheek

5.18 De consument heeft aangevoerd dat de tussenpersoon (1) de Gemeente-Leven Hypotheek heeft ontwikkeld, (2) dit merk heeft geregistreerd en (3) het aan ambtenaren van meer dan 40 gemeenten heeft verkocht. De consument heeft gesteld dat hieruit moet worden afgeleid dat de tussenpersoon diens contractuele wederpartij werd bij de beleggingsverzekering.

5.19 Ook dit betoog kan de consument naar het oordeel van de Commissie van Beroep niet baten. De tussenpersoon erkent dat hij "Gemeente-Leven Hypotheek" bij het Benelux Merkenbureau geregistreerd heeft als woordmerk. Blijkens die inschrijving (Productie 19 bij conclusie van dupliek in eerste instantie) was daarin als omschrijving van de Gemeente-Leven Hypotheek het volgende opgenomen:

> "Een door een gemeente in Nederland, direkt danwel indirekt, aan een van haar ambtenaren ver[s]trekte hypothecaire geldlening, op basis van een levensverzekering, waarbij De Bos Makelaardij O.G. b.v. voor de daarbij te sluiten levensverzekeringen als bemiddelaar heeft opgetreden."

Inhouding kosten

5.20 De consument stelt dat de tussenpersoon kosten heeft ingehouden terwijl daarvoor geen juridische basis bestaat. Hierboven heeft de Commissie van Beroep geoordeeld (nr. 5.5) en gemotiveerd (nrs. 5.6 t/m 5.19) dat niet de tussenpersoon, maar de verzekeraar de contractuele wederpartij van de consument was bij de beleggings-verzekering. De tussenpersoon heeft gesteld dat hij provisie ontving van de verzekeraar. De consument heeft die stelling niet (voldoende gemotiveerd) betwist. Gelet op het voorgaande is de Commissie van Beroep met de tussenpersoon van oordeel dat niet hij, maar hooguit de verzekeraar als wederpartij bij de beleggings-verzekering kosten heeft ingehouden terwijl daarvoor geen juridische basis bestond in de beleggingsverzekering.

Precontractuele zorgplicht

Inleiding

5.21 De consument is het niet eens met het oordeel van de Geschillencommissie dat de tussenpersoon zijn zorgplicht voorafgaand aan het sluiten van de beleggingsverzekering niet heeft geschonden (zie nrs. 3.4 t/m 3.9 van de uitspraak van de Geschillencommissie). De tussenpersoon heeft verweer gevoerd.

Conclusie

5.22 Naar het oordeel van de Commissie van Beroep heeft de tussenpersoon zijn precontractuele zorgplicht niet geschonden. Dit oordeel laat zich als volgt onderbouwen (nrs. 5.23 t/m 5.26).

Informatie over inhouding kosten

5.23 De consument stelt dat de tussenpersoon zijn precontractuele zorgplicht heeft geschonden door hem onvoldoende te informeren over de kosten die zouden worden ingehouden. De tussenpersoon heeft deze stelling betwist. De Commissie van Beroep begrijpt het standpunt van de tussenpersoon aldus, dat (1) hij de consument geïnformeerd heeft op basis van de informatie die de verzekeraar had verstrekt, en (2) hij heeft mogen vertrouwen op de juistheid en volledigheid van die informatie. Naar het oordeel van de Commissie van Beroep is niet (voldoende concreet) gesteld of gebleken dat (1) de tussenpersoon de consument *niet* heeft geïnformeerd op basis van de informatie die de verzekeraar had verstrekt en (2) er redenen waren waarom de tussenpersoon *niet* redelijkerwijs erop mocht vertrouwen dat de informatie die de verzekeraar had verstrekt juist en volledig was. Over het algemeen moet worden aangenomen dat de tussenpersoon mag vertrouwen op de juistheid en volledigheid van de informatie die de verzekeraar heeft verstrekt. Er is onvoldoende grond om hierover in dit geval anders te oordelen.

Prognoses over rendementen

5.24 De consument stelt ook dat de tussenpersoon misleidende prognoses heeft verstrekt over de rendementen die met de beleggingsverzekering konden worden behaald door uit te gaan van een voorbeeldrendement van 7,5%. Ook hierdoor heeft de tussenpersoon volgens de consument zijn precontractuele zorgplicht geschonden. Om het beoogde eindkapitaal te behalen, was volgens de consument in werkelijkheid een beleggingsrendement van 9% vereist, omdat op het rendement eerst nog de kosten voor het polisbeheer, alle fondsgerelateerde kosten en alle kosten van de fondsen in mindering moesten worden gebracht. Volgens de consument betrof het voorbeeldrendement van 7,5% dus een netto rendement, dat wil zeggen na aftrek van kosten.

5.25 De tussenpersoon heeft deze stellingen betwist. Het voorbeeldrendement van 7,5% waarmee destijds werd gerekend was juist bijzonder laag, omdat dat moest van de betrokken gemeenten. Het voorbeeldrendement was zelfs lager dan het rendement waarmee in de destijds geldende voorloper van de nationale hypotheek garantie (NHG) werd gerekend. Het voorbeeldrendement van 7,5% was destijds dan ook zeker reëel en eerder laag dan hoog. De tussenpersoon bestrijdt dat het voorbeeldrendement van 7,5% een netto rendement was. De Commissie van Beroep begrijpt het standpunt van de tussenpersoon aldus, dat dit volgens hem juist een bruto rendement was, en dat het netto rendement dat vervolgens zou overblijven na aftrek van kosten volstond om het beoogde eindkapitaal te behalen. De tussenpersoon mocht er destijds in ieder geval in redelijkheid van uitgaan dat met een rendement van 7,5% het beoogde eindkapitaal zou worden behaald, omdat dit percentage en het daarop gebaseerde kapitaal werd berekend met gebruikmaking van rekenprogramma's die door de verzekeraar (die het product had ontwikkeld en wist hoe het werkte) waren ontwikkeld en aan tussenpersonen (zoals de tussenpersoon) ter beschikking werden gesteld. Ten aanzien van de prognoses over de rendementen die met de beleggingsverzekering konden worden behaald, heeft volgens de tussenpersoon (kortom) te gelden dat deze informatie afkomstig was van de verzekeraar en de tussenpersoon exact die informatie met de consument heeft gedeeld. Als rekenen met een

voorbeeldrendement van 7,5% al misleidend was, dan kan de tussenpersoon hiervan dus geen verwijt worden gemaakt, aldus de tussenpersoon.

5.26 De Commissie van Beroep laat in het midden of rekenen met een voorbeeld-rendement van 7,5% misleidend was. Ook als dit wel misleidend was, staat gelet op de omstandigheden van dit geval niet vast dat de tussenpersoon hierdoor zijn precontractuele zorgplicht heeft geschonden. Dat de prognoses afkomstig waren van (althans gebaseerd waren op informatie en rekenprogramma's aangeleverd door) de verzekeraar is aannemelijk en heeft de consument niet (voldoende gemotiveerd) betwist. De Commissie van Beroep neemt dit dus als vaststaand aan. Naar het oordeel van de Commissie van Beroep is niet (voldoende concreet) gesteld of gebleken dat er redenen waren waarom de tussenpersoon *niet* redelijkerwijs erop mocht vertrouwen dat de prognoses afkomstig van (althans gebaseerd op informatie en rekenprogramma's aangeleverd door) de verzekeraar correct waren. Zoals gezegd, over het algemeen moet worden aangenomen dat de tussenpersoon mag vertrouwen op de juistheid en volledigheid van de informatie die de verzekeraar heeft verstrekt. Er is onvoldoende grond om hierover in dit geval anders te oordelen.

Zorgplicht tijdens de looptijd van de beleggingsverzekering

5.27 Volledigheidshalve merkt de Commissie van Beroep op dat de consument niet heeft geklaagd over het oordeel van de Geschillencommissie dat de tussenpersoon zijn zorgplicht tijdens de looptijd van de beleggingsverzekering niet heeft geschonden (zie nrs. 3.10 t/m 3.15 van de uitspraak van de Geschillencommissie). Gelet op het verweerschrift in beroep van de tussenpersoon heeft de tussenpersoon het ook zo begrepen. De beantwoording van de vraag of de tussenpersoon zijn zorgplicht tijdens de looptijd van de beleggingsverzekering al dan niet geschonden heeft, maakt dus geen onderdeel uit van het debat in beroep. De Commissie van Beroep zal die vraag dus niet verder bespreken.

Verjaring

5.28 Gelet op al het voorgaande heeft de tussenpersoon geen belang bij een beoordeling van het door hem gevoerde verjaringsverweer.

Slotsom

5.29 Uit al het voorgaande volgt dat de klachten van de consument niet slagen. Dit betekent dat de vordering tot schadevergoeding niet wordt toegewezen. De Commissie van Beroep zal de uitspraak van de Geschillencommissie dus bevestigen.

5.30 Bij deze stand van zaken is er geen aanleiding om aan de consument een vergoeding voor proceskosten toe te kennen.

6. De beslissing

De Commissie van Beroep:

bevestigt de uitspraak van de Geschillencommissie.